

ارائه روشی برای ارزیابی خطوط تاکسیرانی و اولویت بندی آنها - مطالعه موردی خطوط تاکسی منطقه 13 شهرداری تهران

نوید کلانتری، دانشجوی دکتری مهندسی برنامه ریزی حمل و نقل، شرکت مهندسی راهبرد تردد فردا¹
علی حسن کاظمی، کارشناسی ارشد مهندسی برنامه ریزی حمل و نقل، شرکت مهندسی راهبرد تردد فردا²
یاسر تقی‌زاده، کارشناس شرکت مهندسی راهبرد تردد فردا³
سامی نجم‌الدین، کارشناس شرکت مهندسی راهبرد تردد فردا⁴
¹{kalantari}@rtf.ir, 021-77131378
^{2,3,4}{kazemi,taghizadeh,najmeddin}@rtf.ir, 021-77131378

چکیده

تاکسی خطی یک طریقه مهم حمل و نقل شبه همگانی در شهر تهران است که عملکرد آن شبیه به جیتنی در کشورهای توسعه یافته می‌باشد. این طریقه حمل و نقلی به دلیل ظرفیت کم، تواتر بالا و راحتی مناسب، سهم قابل توجهی از سفرهای روزانه شهر تهران را به خود اختصاص داده است. اگرچه تحقیقات گوناگون نشان داده است که تاکسی خطی از لحاظ اقتصادی به صرفه نمی‌باشد، اما ارزیابی عملکرد و ساماندهی این طریقه در شرایط فعلی شهر تهران بسیار حائز اهمیت است. با ارزیابی عملکرد خطوط تاکسی، مشکلات آنها شناسایی شده و می‌توان در جهت حذف یا ساماندهی آنها اقدام نمود. در این مطالعه یک روند کمی به منظور ارزیابی خطوط تاکسی ارائه می‌گردد. در طی این روند، شاخص‌های عملکردی و معیارهای اندازه‌گیری لازم برای ارزیابی یک خط تاکسی مشخص شده و سپس بر مبنای این معیارها، یک امتیاز برای هر خط محاسبه می‌گردد. این امتیاز نشان از عملکرد خط مورد نظر نسبت به سایر خطوط داشته و بر این اساس می‌توان خطوط تاکسی را از لحاظ نحوه عملکرد آنها اولویت‌بندی نمود. همچنین مطلوبیت یا عدم مطلوبیت هر معیار اندازه‌گیری نیز تعیین خواهد شد که با استفاده از آن می‌توان مشکلات موجود در خط مورد نظر را شناسایی نمود. روش ارائه شده بر روی خطوط تاکسی منطقه 13 شهرداری تهران پیاده‌سازی شده و نتایج حاصل مورد تحلیل و ارزیابی قرار می‌گیرد.

واژه‌های کلیدی: تاکسی خطی، ارزیابی عملکرد، شاخص‌های عملکردی، معیارهای اندازه‌گیری